

„Da et Samlingsministerium under de foreliggende Omstændigheder har vist sig at være udelukket og et Forretningsministerium ikke kan ventes at komme i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, har Rigsdagens Partiformænd drøftet de Muligheder, som bliver tilbage: et Ministerium Zahle paa Betingelser, der gør det muligt for det at styre Landet forsvarlig, og et Ministerium, dannet af Oppositionen, i Samarbejde under de nuværende Forhold med Folketingets Flertal. Fra Ministeriets Side krævedes som Betingelse for dets Forbliven, at et Statslaan hurtig bevilgedes, og at Ordningen og Afviklingen af 7. August-Loven gennemførtes ved fri Forhandling mellem de to Ting og mellem Rigsdagen og Ministeriet. Man var i saa Fald ret sikker paa at kunne finde en Løsning, om hvilken der kunde tilvejebringes Enighed. Naar Regeringen ikke, forinden Sagen behandlede i Rigsdagen, kunde binde sig ved Aftaler med Oppositionen, saa var det, fordi Ministeriet derved vilde faa et Præg af Svaghed, som vilde vanskeliggøre, for ikke at sige umuliggøre en forsvarlig Styrelse af Landet under de raadende Tilstande baade udadtil og indadtil: et overvundet og ydmyget Ministerium — og saaledes vilde Indtrykket af det være Landet over, hvis det bøjede sig her paa det afgørende Punkt — vilde ikke have fornøden Autoritet overfor de Opgaver, der kunde møde en Regering. Men Oppositionen fastholdt, at den ikke kunde gaa ind paa at bevilge et Statslaan, før Ordningen af August-Loven var sikret i en Skikkelse, Oppositionen kunde godkende. Trier stillede et skriftlig affattet Forslag*) til Overenskomst, som tiltraadtes i sine Hovedtræk af Indenrigsministeren, anbefalede fra socialdemokratisk Side som Grundlag for videre Forhandling, men afvistes af Oppositionen som ufyldestgørende paa Hovedpunktet. Finansministeren tilbød en Frist for det

*) Dette Forslag lød saaledes: Lovforslaget om Statslaan forelægges i Folketinget og vedtages samme Dag af Rigsdagen.

Samtidig forelægger Indenrigsministeren et Lovforslag om Afvikling af Lov af 7. August 1914 og de i Henhold til denne udstedte Bestemmelser i Landstinget. Naar man dér er kommet til Enighed om det, vedtager Landstinget det og sender det til Folketinget, hvor Indenrigsministeren anbefaler sit Forslag til uforandret Vedtagelse saaledes, som han er blevet enig om det med Landstinget.

Gaar Regeringspartierne i Folketinget imod det, eller vedtages det uden deres Medvirkning, betragter Ministeriet dette som Udtryk for, at det ikke længer er i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, og drager de konstitutionelle Konsekvenser heraf.